

השבוע הובא פייל אבו שרה, מפקד כוח 17 בבירות, לבית הדין הצבאי בלוד, לשמיעת ערעורו. אויב פלשתינאי, שוולד ב'48' ליד חברון, נחטף בסתיו '85 בלב ים, והושב לכאן

22 בדצמבר '85, פייל אבו שרה מונה לכית המשפט המחוזי בתל אביב, להארכת מעצרו. הצלום: טלי שני. הלון לעולם שמעטים להכיר

בהודאה תיאר את גלגוליו, עד לתפקידו הבכיר באש"ף. משומר משרד פת"ח בדמשק, התגייסותו לכוח 17, מלווה של עראפאת במשך 6 חודשים

הכנתו, ועד ההפלגה בה נלכד ע"י חיל הים הירוק. שאלו: בקורס המ"פ בכריה"מ, עברת אימון צבאי? הפעלת נשק ושימוש במל"ח? לא. מה גם שאני מוגבל בורועי הימנית. עברת הדרכה בענייני ניהול, ברוסות? - האם במסגרת כוח 17 השתתפת בפעולות לחימה או חבלה נגד ישראל? לא. תפ יל פי הודאתו, היה האחו לי 17 באיור שתילה ובורג הרג'נה, שני מפקדים שנעדרו.

הודא יאת קוראים. הודואה השניה, והיא מעוררת. כעס אצל זכרונך, אטן והלק מהמשפטים. דני הופר כתב לפני הורשים ב.חודשות, על נוהל העבודה הקבוע בין השב"כ למשטרת ישראל, לפיו מבצע השב"כ חקירה שבה אין למשטרת ישראל דריסת רגל ובסיומה, לאחר זמן, מובא החשוד 'מבושיל' בפני המשטרה ומסר הודאה. בדרך זו, כתב הופר, המשטרה היא רק 'כתבנית' וכך, כשידיה של המשטרה נקיות מבישול, מובא החשוד בפני שופט ובפניו מצהירה המשטרה, כי ההודאה נמסרה מרצונו החופשי של החשוד.

בכית המשפט העיד השוטור שגבה את ערור אבו שרה, כי כבר ביצע כ-500 הודאות כאלה.

ממוצע קומה, כבוך קצת

פייל אבו שרה, בן 41 כיום, ממוצע קומה, כמעט נמוך, רוה, כפוף קצת, משופם לפעמים, תווי פנים חדים, מבט שהיה בתחילת מעצרו מטושטש, הפך חודר. ע"ד זכרונך ראה אותו לראשונה בדצמבר '85. אבו שרה היה המום עדיין, לא נתן אמון בע"ד. לא הבחין בין חוקר, טורר וסניגור. אחר כך, ככלא, כבר קיבל מידע פנימי, שיש שם בין אסירים ביטחוניים, שהוא יכול לבטוח בזכרונך, ידע על נסיעתו לונבה לפגישה עם אנשי אש"ף. משרד זכרונך מטפל באבו שרה עד היום, שכן טרחו משולם על ידי המשפחה.

האנגלית של אבו שרה גרועה. לא מהמשכילים, שנה אחת תיכון בעמאן. לפעמים, מתרגם ביניהם פייל חוסיני, עציר מהלה ידוע אחר. פעמים עבר אבו שרה איתו בראיון, תראה, מוצא, למעלה, נהוגת על הכאות קשות.

אין ספק, שהיה מפקד בכיר בכוח 17. יותר מנהלי ממכעזי, עם כמות מידע שכל גוף ביון היה שמח לשים עליו יד. בכלא יש אליו כבוד מסוים, המערך על מעמדו. העורך דין רוחש לו כבוד, הנובע מעמידתו בחקירה ובמשפט, אם כי עניינים מוזג זה, הקשורים בארגוני טרור ובשירותי ביון, עטופים מטבעם ערפל סמיך. מאחורי כל קליפה תמצא קליפה גוססת. אבו שרה מופיע בכל רשימת דרישות של אש"ף במקום טוב, אך אינו ממתין או מאמין בשחרור מוקדם.

כית הדין הצבאי דן אותו ל-8 שנות מאסר, עונש כבד יחסית להאשמות. השבוע, התכנסו לגזור בעניין ערעורו. פעם אחרונה בלוד. מאכן ואילך, יחכה לשחרור. בתום ריצוי העונש, יגורש כנראה ללבנון. יש משוה אירוני בפרשת החיים הזאת.

בינתיים, הצטברו שלושה תיקים עבי כרס של המשפט: 150 עמודי פרוטוקול, ראיות, תכתובת ממושכת. כמעט בכל טיעון כבר נעשה שימוש במשפט הזה. יש בתיק אפילו פניה לוועדת נדראו בעניין השב"כ, התכתובת רפואית טובה, הכוללת את כל הפרטים על אשכיו של אבו שרה, ניתוחו, בדיקת זיקפה וזרע, האם נפגע, האם אכן נדבק, כאבים והמתנה.

היתה לי הרגשה, שאין דבר שעוד לא תועד לגבי אבו שרה. על פני אלפי עמודים פרטים חייו, מלידות ב'1948 ועד היום, אסיר בכלא ישראל. הכל על דפי מחשב של חוקרים, מרפסת שב"כ, כתב ידו של מתרגם דרוו, סגנונה של השופטת אבנור, התימתו של יצחק רבין, אישורו של יוסף הריש, משפט נרגש של עורך דין צעיר. הכל שם.

תכתובת נמרצת עוסקת גם בכרישה לברר מה עלה בגולל רכוש הנעלם של אבו שרה. הרבה כסף ותכשיטים נראו באחרונה אי שם על האוניה. אופורטיוניטי, רכוש שלא נמצא כעת בידי המדינה או האסיר. נעלם. ריח רע עולה מהעניין הזה. הפרקליט הצבאי סטרשנוב, הודיע לאחר בדיקה כי 38% אלה דולר, כנראה נגנבו על ידי הקברניט של אופורטיוניטי.

על טענות העניינים השיב סטרשנוב, כי לא חרגו מגבולות הסבירות. דבריו מוסיג הזה המצויים בתיק, גוזמים לו כי ישקף את החוקר לא פחות מאשר את הנחקר, את הישראלים לא פחות מאשר את הפלשתינאי. תיק אבו שרה הוא, אם כן, גם תיק על המדינה שהביאה אותו לפה ומה עשתה, גם לה, המלחמה הארוכה מרי. ■